

hvis fortrinlige Ordning giver Lovudkastet sit hele friske og dog betryggende Præg. Jeg skal derfor kun gjøre nogle Bemærkninger ved nogle enkelte Punkter, som ganske vist ikke ere af aldeles overordentlig Betydning, men som jeg heller ikke anseer for at være af aldeles underordnet Vægt, og da navnlig med Hensyn til Slutningsbestemmelsen i § 122, hvori det hedder, at naar Dommeren antager, at der efter de foreliggende Omstændigheder ikke længere er Grund til at befrygte, at den Fængslede vil undvige, kan han, naar vedkommende Politimester heri er enig, sætte ham paa fri Fod. Det forekommer mig, at den Stilling, hvori man her sætter Dommeren, ikke er sømmelig, ikke er passende. Jeg indrømmer ganske vist, at det Spørgsmaal, om der er Grund til efter de foreliggende Omstændigheder at befrygte, at den Fængslede vil undvige, er Noget, hvorom Politimesteren lettere kan danne sig en Mening end Dommeren, han kan bedre bedømme de Momenter, hvorpaa det kommer an; men det forekommer mig, at naar det først er givet, at det er Dommeren, paa hvis Renselse hans Fængsling beroer, saa kan man vel gjøre det til Pligt for Dommeren at høre Politimesteren, men ikke stille ham saaledes, at han ikke kan hæve en af ham dekretet Fængsling uden Politimesterens Samtykke — det kan jeg ikke gaae ind paa. Det er dernæst blot et Par Bemærkninger, jeg skal tillade mig angaaende Lovudkastets Bestemmelser om Huusundersøgelsen; jeg skulde ikke komme ind derpaa, hvis der ikke igaar var blevet reist et Spørgsmaal af den ærede Rigsdagsmand for Præstis Amts Gte Valgtreds (H. Hage), som vedrører en Fortolkning af Grundlovens § 86, navnlig af de Ord, at „Huusundersøgelse maa, hvor ingen Lov hjemler en særegen Undtagelse, alene stee efter en Retskjendelse“. Det Spørgsmaal, som han opfaste, var, saa forekommer det mig, om der dermed meentes, hvor ingen daværende Lov hjemlede en særegen Undtagelse, eller om der meentes en daværende eller fremtidig Lov. Det forekommer mig imidlertid, at man maa opfatte dem saaledes, at der maa menes enhver nuværende eller fremtidig Lov — det var vist

ogsaa den ærede Rigsdagsmands Mening; det er en lidt besynderlig Bestemmelse, og den fremkom derved, at man ikke dengang kunde ordne et Tilfælde, hvor Huusundersøgelse kunde admitteres uden Retskjendelse, og man greb da denne Udvei, som jo vel ikke var meget heldig, at sige: „hvor ingen Lov hjemler en særlig Undtagelse“; men at der ikke kunde fortrinsviis være meent de Love, som dengang vare, det er vist temmelig indlysende allerede af den Grund, at det dengang ikke kunde siges, at nogen Lov da hjemlede nogen særegen Undtagelse, thi før Grundloven var det netop den almindelige Regel, at Andre end Dommeren kunde foretage Huusundersøgelsen, og der maa altsaa ganske fortrinsviis være tænkt paa fremtidige Love. Derfor finder jeg ingen konstitutionel Betænkelse ved en Bestemmelse i Lovudkastet, som den ærede Rigsdagsmand syntes at føle. Jeg skal forøvrigt ved denne Materie endnu blot bemærke, at det vistnok kunde være ønskeligt, om man i den Paragraf, hvor der tales om Huusundersøgelse med Vedkommendes Samtykke, vilde lade Ordet „udtrykkelig“ komme ind, for at vi kunde komme bort fra det, som vi nu ere inde paa, de saakaldte Huusundersøgelser „med Samtykke,“ som bestaae deri, at man foretager dem, naar blot ikke den Vedkommende, som ikke veed, at han kan eller ikke tør modsætte sig det, remonstrerer og gjør Modstand derimod; der burde vistnok siges: „udtrykkeligt Samtykke.“ Det er mig iøvrigt ikke ganske klart, hvorledes Lovudkastet stiller sig til de Tilfælde, i hvilke Huusundersøgelse, ifølge de nu bestaaende Love, er admitteret, thi jeg troer, at § 113, som angaaer dette Punkt, ikke er ganske udtømmende, idet den nuværende Lovgivning indeholder flere Tilfælde af denne Art end de nævnte; hvis det er Meningen at hæve disse, skal jeg ikke have det Mindste derimod, men Motiverne synes ikke at tyde derpaa.

Hvad dernæst angaaer Lovudkastets Bestemmelser om Hovedforhandlingen, da maa jeg ogsaa ganske slutte mig til dem, naar jeg undtager det Punkt, jeg før udhævede, nemlig den efter min Mening urigtige Stilling, hvori Forsædommeren i flere Tilfælde er sat til de